

хове. Маринаренъ-атъ като виде това зрѣніе хварлися самъ въ Море-то, а пакъ Виргинія като гледаше смѣртъ-та неизбѣгаема, положи една-та рука надъ дрехи-те си, другата надъ сердце-то, и, като вдигна на горе ясни очи, появи ся като Ангелъ летующи камъ небе-то.

О день ужасный! увы! все ся потопи! волна-та хварли далекъ на земля-та часть отъ зрители-те, кои-то, побуждаемы отъ челоуѣколюбіе, бѣха преуспѣли камъ Виргинія, каквото и Маринаренъ-атъ кои-то, плующи, искаше да я избави. Сей челоуѣкъ, като ся отарва отъ истинна смѣртъ, приклонися на пѣсокъ-атъ, глаголющи. “ О боже мой! избави ми животъ-атъ “ но, отъ все сердце пожертвовалъ го бы бѣлъ ради добродѣтелна-та оная дѣва коя-то не “ ся склони да ся соблече какъ-то азъ „ Домнигъ и азъ извадихме отъ волни-те злочастнаго Павла, кои-то никакъ не ся знаеше и блюваше кровь отъ устата и уши-те. Правитель-атъ придаде го на хирургъ-атъ, а пакъ мы, ходящи по крайморіе-то, гледахме дано негдѣ море-то е исхварлило Виргинія; но внезапно ветръ-атъ ся обарна, както ся случава по вирхове-те, и много ся угорчихме, като мисляхме че нещемъ да